

[Christiani.]

fuldt frie, saa enhver kunde tage sin Chance, vilde det være noget andet, men det er de ikke, de er bundne, ikke alene ved den Regulering af vor Handel, som nu finder Sted, men ogsaa ved en Række Organisationer, hvis Virksomhed vel under normale Forhold kan siges at være fuldkommen tilfældig, men som under Forhold som disse undertiden kan siges at gaa ud over, hvad der er til Samfundets og deres eget Gavn.

Den højtærede Statsminister vil, naar han søger efter Kunderne til disse Varer, opdage, at de er borte. Den højtærede Statsminister er ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen en Ynder af at bruge Billeder, undertiden knytter han poetiske Indlæg til sine Taler. For nogen Tid siden var det nede i Studenteforeningen, tror jeg, et Billede med en Svane; det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde den Gang sammenlignet den højtærede Statsminister med den grimme Ælling, hvortil den højtærede Statsminister ikke uvittigt svarede, at denne Sammenligning havde Statsministeren ikke noget imod, for han var ikke saa gammel endnu, at han ikke nok kunde tænke sig at leve længe nok til at udvikle sig til Svane. Det er aabenbart dette Dyr, Svanen, som særlig interesserer den højtærede Statsminister og inspirerer ham til den Slags vittige Fremstillinger, vi hørte forleden Dag.

Da den højtærede Statsminister første Gang svarede Ordførerne, blev Vittigheden bygget over det skønne Digt af Chr. Wintner, som begynder saaledes: Ved Toldboden steg en Matros i Land — det Digt kender vi alle. Naar den højtærede Statsminister i Løbet af den kommende Tid skuer ud over Landet og ser efter de Kunder, der skal komme og købe de mange Varer, som Industrien og de Virksomheder, som nu mere eller mindre kan reguleres ved Hjælp af de Foranstaltninger, der er givet Handelsministeren i Hænde, vil han sige: Hvor er I henne, I store og smaa?

Statsministeren (Stærning): Jeg vil gerne med det samme sige til det ærede Medlem (Christiani), der nu forlod Talerstolen, at det lød meget kønt, da han ytrede Ønske om at se mig som en stor Nationens Fører; men der er ikke for mig noget tillokkende deri, jeg har ikke levet et Liv i Arbejderklassen for at blive Forræder mod denne Klasse, og der er heller ikke noget tiltrækkende ved Eksemplet i øvrigt: den store Fører blev ganske vist Fører for Kon-

servative og Liberale i England, men ikke for Arbejderne, han blev Fører igennem en Tid, hvor det ikke lykkedes ham at modvirke Arbejdsløsheden, men hvor han saa den forøget. Disse Resultater og dette Eksempel maatte virke — paa mig i hvert Fald — afskrækkende i Stedet for tillokkende.

Saa vil jeg i Anledning af det ærede Medlems lange Tale sige, at noget som helst Bevis, noget som helst blot Sandsynlighedsbevis for Rigtigheden af sine Teorier gav han selvfølgelig ikke, for det kan ikke gives. Det ærede Medlem var ganske blank med Hensyn til Paavisning af, paa hvilken Maade han vil gennemføre denne store, denne omfattende Nedskæring; thi det ærede Medlems Teori er jo ikke alene, at det er Arbejderne, der nu er i Forhandling med Arbejdsgiverforeningen, som skal have 20 pCt.s Lønnedsættelse, men alle skal have det. Han sagde ogsaa i Dag, at Renten naturligvis ikke kunde holdes oppe, naar Livsfornødenhederne faldt i Pris, men paa hvilken Maade vil det ærede Medlem gennemføre denne Nedskæring af Rentenydernes, af Kapitalejernes Indtægter, af Tantiømerne, af Huslejerne, af Handelsavancen og af alle de andre Ting, der spiller en afgørende Rolle for Arbejderklassens Budget? Det ærede Medlem er blank med Hensyn til Anvisninger i saa Henseende, og vi vil fremdeles komme til at savne Vejledning fra den Kant.

Og hvad angaar den anden Side af Sagen: Lønnedsættelsens vidunderlige Virkninger, ja, saa mundede det ærede Medlems Tale jo ud i, at Kunderne er borte, og der staar en Matros paa Toldboden og spørger, hvor de er henne, de store og smaa Kunder. Ja, jeg kan jo ikke se rettere end, at hvis det ærede Medlem fik sin Villie, saa vilde der blive endnu daarligere Kunder, end der er i Øjeblikket. Thi en Nedsættelse af Lønnen med 20 pCt., med 500 Kr. gennemsnitlig aarlig pr. Arbejder, maa naturligvis medføre, at disse bliver 500 Kr. daarligere som Kunder, end de er i Øjeblikket, og det vil atter sige mindre Produktion og mere Arbejdsløshed. Dette er det ærede Medlem ingenlunde i Stand til at modbevise, saa lidt som det ærede Medlem i øvrigt er i Stand til, og heller ikke har forsøgt paa, at levere noget som helst Bevis for, at der virkelig vilde blive flere Kunder med en lavere betalt Arbejderbefolkning.

Det er jo ogsaa ganske urimeligt og utroligt, at noget saadant skulde ske. Se paa de Lande, hvor Arbejdslønnen er lav!